

er jo netop, som hr. Villy Søvndal var inde på, båret af beboernes egne diskussioner og det demokrati, der knytter sig til byfornyelse, om det skal være store eller det skal være små lejligheder, om standarden skal være højere eller lavere. Og standarden har jo en afsmittende virkning på huslejen.

Det er jo i virkeligheden ikke ministeren, Folketinget eller kommunen, der er fødekæde for de beslutninger, der fører til, hvordan en byfornyet ejendom ser ud og fungerer, og hvor store lejlighederne er. Det er i meget høj grad noget, der er meget vigtigt, noget, som jeg faktisk gerne vil styrke, der knytter sig til byfornyelse, nemlig demokratiet. Men også det kan vi jo komme tilbage til.

Der var faktisk en ting, som jeg ikke fik svar på før, og det var spørgsmålet om, hvad det så er for nogle lån, som jeg skal tage stilling til en gang om året. Også her vil jeg allerede nu sige, for at ordførerne kan sove nogenlunde roligt, at det vil til enhver tid være en godkendelse af nogle låntyper, som er bedst mulige for både lejere og selvfølgelig også for samfundet, altså dem, der giver den lavest mulige husleje. Det er sådan set det, hele forslaget går ud på.

Det er klart, at de principper, der ligger til grund for retningslinjerne, skal jeg naturligvis informere og orientere Boligudvalget om løbende.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 168: Forslag til lov om ændring af forskellige ændringslove om lejeforhold m.v. (Ændring af forskellige revisionsbestemmelser).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen). (FremSAT 27/1 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

René Skau Johansen (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne sige god for, at Folketinget får mere tid til at finde frem til den bedste løsning for mange af landets lejere, og at Folketinget derfor udsætter revisionen af de tre nævnte bestemmelser til næste folketingsamling.

Jeg vil tage udgangspunkt i den ene af de tre lovbestemmelser, som foreslås udsat, nemlig revisionsbestemmelsen om lejefastsættelse ved genudlejning i boligreguleringsloven.

Da Lejelovskommissionen kom med sin betænkning forrige år, kunne de ikke enes om en model for huslejereguleringer. Derfor er der ikke noget at sige til, at vi i dag vedtager en kort udsættelse af revisionen af denne bestemmelse, så vi får lidt mere tid til at få skabt grundlaget for en fornuftig og hensigtsmæssig revision på området.

Det skal samtidig siges, at for Socialdemokratiet er den omkostningsbestemte husleje fortsat basis for vores udlejningspolitiske grundholdning. Den rene markedsbestemte husleje for alle boliger sikrer ikke rimelige huslejer, sikrer ikke bedre boliger, sikrer ikke bedre vedligeholdte bygninger eller ejendomme, men vil kun forstærke tendensen til de skæve beboersammensætninger.

I Socialdemokratiet er vi meget optaget af, at den økonomiske situation for landets lejere i det private udlejningsbyggeri ikke ødelægges.

Beboersammensætningen i de private lejeboliger er meget skæv, og skævheden er tiltaget igennem de senere år. Lejestigninger vil for de mange unge, ældre og folk uden for arbejdsmarkedet have voldsomme økonomiske konsekvenser. At den situation opstår vil vi i Socialdemokratiet forsøge at forhindre.

Den økonomiske situation for lejerne skal ses sammen med misforholdet mellem kvalitet og pris på lejeboligområdet, som Socialdemokratiet og regeringen også er optaget af. Vi skal finde en langsigtet løsningsmodel, som både tager hensyn til lejernes økonomi og giver et fornuftigt og afbalanceret forhold mellem pris og kvalitet. Vi skal have skabt friere forhold på markedet for lejeboliger generelt, men ikke på bekostning af de svageste lejere uden store økonomiske midler. Det er ikke en let problemstil-